

i Grunden de samme skikkelige Mennesker, som vi vare den Gang.

Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem er bange for, vi skulle komme ud og tage Landkredsene fra ham, at vi skulle erobre Landarbejderne. Han udtalte imidlertid, at det lod sig ikke gøre, det havde vist sig i Løbet af de sidste 20 Aar, at Socialdemokraterne slet ikke kunde komme frem paa Landet. Men hvorfor i Himlens Navn raaber det ærede Medlem da saa højt? Naar vi ikke kunne komme frem derude, saa kan det ærede Medlem jo ganske rolig lade os gaa, saa behøver han ikke at raabe saa højt eller spærre os Vejen. Sagen skulde vel ikke være den, at det ærede Medlem er klar over, at vi rykke saa stille frem ogsaa ude paa Landet? Jeg vilde gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han tager fuldstændig fejl, naar han tror, at vi staa stille paa Landet. Socialdemokratiet har for en væsentlig Del erobret Byerne, og Socialdemokratiet vil erobre Landet, det er efter min Opfattelse kun et Tidsspørgsmaal, naar det sker. Jeg skal med nogle Eksempler vise, at vi ere komne frem paa Landet i de Aar, der ere gaaede, endda komme betydeligt frem, i hvert Fald saa meget, at det ærede Medlem ikke kan sige, at det ikke kan nytte, vi arbejde videre. Jeg skal tage nogle Eksempler fra de Steder, hvor vi ere bedst kendte. Jeg skal da først tage et Eksempel fra den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, Aarhus søndre Kreds. Der opstillede Socialdemokratiet i 1892 en Kandidat. Den Gang kunde man jo se, hvorledes Stemmerne fordelte sig mellem Land og By, og det viste sig ifølge Statistikken, som det ærede Medlem kan efterse, at der den Gang var 1,485 Vælgere paa Landet. Socialdemokraten fik 205 Stemmer og Venstremanden 859. I 1895, den første Gang jeg stillede mig der, var der 1,535 Landvælgere, og da gik Socialdemokratiet frem til 461 Stemmer, Venstre gik ned til 642. I 1898 var der 1,497 Landvælgere, og da stillede Overretssagfører Elmquist sig, vistnok en af de for mig farligste Mænd, der kunde blive stillet op imod mig, men dog gik jeg frem til 604 Stemmer, og Venstre gik ned til 604. Det viste sig altsaa, at i Løbet af den Tid fra 1892 til 1898 ere vi gaaede frem til at naa Balance. Der har været talt om at afhjælpe Abnormiteterne ved Valgkredsloven. Den Kreds, jeg repræsenterer, hører ogsaa til de Kredse, der ere for store. Hvis man deler denne Kreds saaledes, at

Landet kommer for sig og Byen for sig, skal jeg gerne stille mig ude i Landkredsen, og det ærede Medlem skal faa at se, at jeg bliver valgt. Det turde dog være et Bevis for, at vi ikke gaa, hvad man kan kalde tilbage. Jeg vil ogsaa gerne tage et Eksempel nede fra, hvor det ærede Medlem hører hjemme. Jeg vil oplyse, hvorledes det staaar sig med Horsens Landkreds. I 1892 stillede vi der en Socialdemokrat, som fik 76 Stemmer, Venstremanden fik 1,401. Nu ved sidste Valg var Venstre gaaet ned til 1,192 Stemmer, medens vi vare gaaede frem til 248. Altsaa Venstre er i denne Landkreds gaaet 209 Stemmer tilbage, medens vi ere gaaede 172 Stemmer frem. Det viser da ogsaa, at det ikke er aldeles haabløst for os at kæmpe ude paa Landet, selv om vi kæmpe paa et Sted, hvor vi have en saa ihærdig og energisk Mand som det ærede Medlem for Ribe boende i Nærheden. Af andre Kredse, skal jeg nævne Odder-Kredsen, som ogsaa er tilnærmelsesvis en Landkreds. Der stillede vi i 1892 en Socialdemokrat, som fik 122 Stemmer. Efter at vi i en lang Periode ikke havde haft nogen Kandidat, opstillede vi i 1903 en Kandidat, der fik 679 Stemmer. Komme vi saa endelig til det ærede Medlems egen Kreds, Ribe, se vi ganske vist, at det ærede Medlem har faaet 1,111 Stemmer og vor Kandidat kun 234. Men 234 Stemmer er egentlig en meget god Begyndelse; det er altid noget at komme frem paa, og det saa meget mere, som det viser sig, at der kun er afgivet 50,8 pCt. af Stemmerne. Vi have altsaa 50 pCt. endnu af Kredsens Vælgere, der ikke afgave Stemme. (*Busk*: De ere nok Socialister!) Nej, det siger jeg ikke, men jeg har lagt Mærke til, at den Kreds egentlig er en meget død Kreds i politisk Henseende, og jeg kan ikke forstaa det, da det ærede Medlem er saa levende. Det er saaledes, at der i denne Kreds som i alle den Slags Kredse er Lag af Befolkningen, som det har vist sig, at Venstre ikke kan drage frem til Lyset, frem til politisk Gerning, og jeg føler mig overbevist om, at mellem de 50 pCt., der er blevet borte ved Valget, er der meget af det, man kan kalde ny Jord, og det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at vi skulle dyrke denne ny Jord.

Det ærede Medlem beklagede sig i høje Toner over, at vi nede i Ribekredsen havde mødt med Højre under den ene Arm, og den Rest af Moderationen, der var, under den anden. Det lyder jo gan-